

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 369

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 54

17 grudnia 2011

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2011/C 369/01	Układ monetarny między Unią Europejską a Księstwem Andory	1
---------------	---	---

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2011/C 369/02	Wspólna deklaracja polityczna z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotycząca dokumentów wyjaśniających	14
2011/C 369/03	Wspólna deklaracja polityczna z dnia 27 października 2011 r. Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji dotycząca dokumentów wyjaśniających	15
2011/C 369/04	Ogłoszenie skierowane do osób, do których mają zastosowanie środki ograniczające przewidziane w decyzji Rady 2010/788/WPZiB wykonywanej decyzją wykonawczą Rady 2011/848/WPZiB	16

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2011/C 369/05	Ogłoszenie skierowane do osób, do których mają zastosowanie środki ograniczające przewidziane w decyzji Rady 2010/639/WPZiB, wykonywanej decyzją wykonawczą Rady 2011/847/WPZiB, i w rozporządzeniu Rady (WE) nr 765/2006, wykonywanym rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1320/2011 w sprawie środków ograniczających wobec Białorusi	17
---------------	---	----

Komisja Europejska

2011/C 369/06	Kursy walutowe euro	18
---------------	---------------------------	----

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

Komisja Europejska

2011/C 369/07	Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu fosforu białego, zwanego również fosforem w stanie wolnym lub fosforem żółtym, pochodzącego z Kazachstanu	19
---------------	---	----

Sprostowania

2011/C 369/08	Sprostowanie do komunikatu Komisji w ramach wdrażania dyrektywy 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie maszyn, zmieniającej dyrektywę 95/16/WE (Dz.U. C 338 z 18.11.2011)	25
---------------	--	----

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

UKŁAD MONETARNY

między Unią Europejską a Księstwem Andory

(2011/C 369/01)

UNIA EUROPEJSKA, Reprezentowana przez Komisję Europejską

i

KSIĘSTWO ANDORY

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w dniu 1 stycznia 1999 r. euro zastąpiło walutę każdego państwa członkowskiego uczestniczącego w trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej, w tym Hiszpanii i Francji.
- (2) Przed zawarciem niniejszego układu Księstwo Andory nie posiadało waluty urzędowej i nie zawarło wcześniej układu monetarnego z żadnym państwem członkowskim ani państwem trzecim. Faktyczną walutą Andory były hiszpańskie i francuskie banknoty i monety, które z dniem 1 stycznia 2002 r. zostały zastąpione banknotami i monetami euro. Księstwo Andory wyemitowało także pewną liczbę monet kolekcjonerskich denominowanych w dinerach.
- (3) Zgodnie z niniejszym układem monetarnym walutą urzędową Księstwa Andory jest euro. Księstwo Andory ma w związku z tym prawo emitować monety euro i jest zobowiązane do przyznania statusu prawnego środka płatniczego banknotom i monetom euro emitowanym przez Eurosystem i państwa członkowskie, które przyjęły euro. Księstwo Andory powinno zapewnić stosowanie na swoim terytorium przepisów UE dotyczących banknotów i monet denominowanych w euro, w tym przepisów dotyczących ochrony euro przed fałszowaniem.
- (4) W Księstwie Andory istnieje znaczny sektor bankowy, który działa w ścisłym powiązaniu z sektorem bankowym strefy euro. W celu zapewnienia równiejszego traktowania należy zatem stopniowo wprowadzać wymogi stosowania w Księstwie Andory odpowiedniego prawodawstwa unijnego w zakresie bankowości i finansów, prawodawstwa dotyczącego przeciwdziałania praniu pieniędzy, przeciwdziałania oszustwom i podrabianiu bezgotówkowych środków płatniczych, a także wymogi sprawozdawczości statystycznej.
- (5) Niniejszy układ nie zobowiązuje EBC ani krajowych banków centralnych do włączenia instrumentów finansowych Księstwa Andory do wykazu(-ów) papierów wartościowych kwalifikujących się do operacji dokonywanych w ramach polityki pieniężnej Eurosystemu.
- (6) Należy powołać wspólny komitet, w którego skład wejdą przedstawiciele Księstwa Andory i Unii Europejskiej i którego zadaniem będzie analiza stosowania postanowień niniejszego układu, podejmowanie decyzji w sprawie rocznego pułapu emisji monet oraz ocena podjętych przez Księstwo Andory środków mających na celu wdrożenie odpowiednich przepisów UE. W skład delegacji UE powinni wchodzić przedstawiciele Komisji Europejskiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej i Europejskiego Banku Centralnego.

- (7) Organem właściwym do rozstrzygania sporów, które mogą powstać w związku ze stosowaniem niniejszego układu, powinien być Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Księstwo Andory jest uprawnione do stosowania euro jako waluty urzędowej zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 1103/97 oraz (WE) nr 974/98. Księstwo Andory przyznaje banknotom i monetom euro status prawnego środka płatniczego.

Artykuł 2

1. Księstwo Andory nie emituje banknotów. Warunki emisji monet euro, począwszy od dnia 1 lipca 2013 r., określono w poniższych artykułach.
2. Prawo emisji monet euro od dnia 1 lipca 2013 r. podlega następującym warunkom:
 - a) wcześniejsze przyjęcie przez Księstwo Andory wszystkich aktów prawnych i przepisów UE wymienionych w załączniku do niniejszego układu, w odniesieniu do których wyznaczono 12- lub 18-miesięczny termin wdrożenia, począwszy od daty wejścia w życie niniejszego układu;
 - b) podpisanie przez Księstwo Andory, najpóźniej w terminie 18 miesięcy od daty wejścia w życie układu, wielostronnego protokołu ustaleń Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych dotyczącego konsultacji, współpracy i wymiany informacji.

Artykuł 3

Roczny pułap (w ujęciu wartościowym) emisji monet euro przez Księstwo Andory oblicza wspólny komitet ustanowiony niniejszym układem jako sumę:

- części stałej, której wstępna kwota na rok 2013 wynosi 2 342 000 EUR. Wspólny komitet może dokonywać corocznej aktualizacji części stałej w celu uwzględnienia inflacji – na podstawie zharmonizowanego indeksu cen konsumpcyjnych w strefie euro za okres ostatnich dwunastu miesięcy – oraz ewentualnych znaczących zmian mających wpływ na rynek kolekcjonerskich monet euro,
- części zmiennej, odpowiadającej średniej emisji monet (w ujęciu wartościowym) w przeliczeniu na jednego mieszkańca strefy euro w okresie ostatnich 12 miesięcy, pomnożonej przez liczbę mieszkańców Księstwa Andory.

Artykuł 4

1. Monety euro emitowane przez Księstwo Andory i monety emitowane przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, które przyjęły euro, są identyczne pod względem wartości nominalnej, statusu prawnego środka płatniczego, parametrów technicznych, wzornictwa wspólnej strony i wspólnych elementów wzorniczych strony narodowej.

2. Księstwo Andory z wyprzedzeniem powiadamia Komisję o projektach narodowych stron monet euro, których emisję zamierza zlecić, a Komisja sprawdza ich zgodność z przepisami UE.

Artykuł 5

1. Monety euro emitowane przez Księstwo Andory są bite w wybranej przez to państwo mennicy znajdującej się w UE, która musi mieć jednak doświadczenie w produkcji monet euro. O wszelkich zmianach wykonawcy należy poinformować wspólny komitet.
2. Co najmniej 80 % obiegowych monet euro należy wprowadzać do obiegu według ich wartości nominalnej. Wspólny komitet może zdecydować o zwiększeniu tego udziału procentowego.
3. Księstwo Andory emituje kolekcjonerskie monety euro zgodnie z wytycznymi Unii Europejskiej dotyczącymi kolekcjonerskich monet euro, które wymagają m.in. stosowania parametrów technicznych, wzornictwa i nominałów umożliwiających odróżnienie monet kolekcjonerskich od monet obiegowych.

Artykuł 6

1. Do celów zatwierdzenia przez Europejski Bank Centralny całkowitej wielkości emisji Królestwa Hiszpanii i Republiki Francuskiej zgodnie z art. 128 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, połowa liczby monet euro emitowanych przez Księstwo Andory dodawana jest do liczby monet emitowanych przez Królestwo Hiszpanii, a druga połowa dodawana jest do liczby monet emitowanych przez Republikę Francuską.
2. Najpóźniej dnia 1 września każdego roku Księstwo Andory powiadamia Komisję Europejską, Królestwo Hiszpanii i Republikę Francuską o łącznej wartości nominalnej monet euro, które zamierza wyemitować w następnym roku. Księstwo Andory informuje również Komisję Europejską o planowanych warunkach emisji tych monet, a w szczególności o udziale procentowym monet kolekcjonerskich oraz o szczegółowych zasadach wprowadzania do obiegu monet obiegowych.

Artykuł 7

1. Niniejszy układ pozostaje bez uszczerbku dla prawa Księstwa Andory do kontynuowania emisji monet kolekcjonerskich denominowanych w dinerach.
2. Emitowane przez Księstwo Andory monety kolekcjonerskie denominowane w dinerach nie mają statusu prawnego środka płatniczego w Unii Europejskiej.

Artykuł 8

1. Księstwo Andory zobowiązuje się do zastosowania wszelkich odpowiednich środków, bądź to w postaci bezpośredniej transpozycji, bądź też ewentualnie w postaci analogicznych w skutkach działań, w celu wdrożenia aktów prawnych i przepisów UE wymienionych w załączniku do niniejszego układu i dotyczących:

- a) banknotów i monet euro;
- b) prawodawstwa w dziedzinie finansów, w szczególności w zakresie działalności odpowiednich instytucji i nadzoru nad nimi;
- c) przeciwdziałania praniu pieniędzy, przeciwdziałania oszustwom oraz fałszowaniu gotówkowych i bezgotówkowych środków płatniczych (w związku z tą dziedziną powinna zostać zawarta umowa o współpracy z Europolem), przepisów dotyczących medali i żetonów oraz wymogów sprawozdawczości statystycznej; w zakresie prawodawstwa dotyczącego gromadzenia danych statystycznych należy ustanowić, w porozumieniu z Europejskim Bankiem Centralnym, szczegółowe zasady dotyczące ich wdrażania i dostosowań technicznych (w tym niezbędnych odstępstw uwzględniających szczególną sytuację Andory) najpóźniej w terminie 18 miesięcy przed rozpoczęciem gromadzenia danych statystycznych;
- d) środków niezbędnych do stosowania euro jako jednej waluty, przyjętych na mocy art. 133 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. Księstwo Andory wdraża akty prawne i przepisy, o których mowa w ust. 1, w terminach określonych w załączniku.

3. W związku z wdrażaniem odpowiedniego prawodawstwa unijnego Księstwo Andory może zwrócić się o pomoc techniczną, szczególnie w odniesieniu do gromadzenia danych statystycznych, do podmiotów wchodzących w skład delegacji Unii Europejskiej.

4. Załącznik jest zmieniany przez Komisję raz w roku lub w razie potrzeby częściej, w celu uwzględnienia nowych aktów prawnych i regulacyjnych UE, które mają zastosowanie, oraz zmian w obowiązujących aktach. Wspólny komitet decyduje następnie o odpowiednich i rozsądnych terminach wdrożenia przez Księstwo Andory nowych aktów prawnych i przepisów dodanych do załącznika.

5. W wyjątkowych okolicznościach wspólny komitet może zmienić obowiązujący termin wdrożenia określony w załączniku.

6. Zaktualizowany załącznik jest publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 9

Instytucje kredytowe i, w stosownych przypadkach, inne instytucje finansowe uprawnione do prowadzenia działalności na

terytorium Księstwa Andory mogą mieć dostęp do międzybankowych systemów płatności i rozrachunków oraz do systemów rozrachunku papierów wartościowych w strefie euro na warunkach określonych przez właściwe organy Hiszpanii lub Francji w porozumieniu z Europejskim Bankiem Centralnym.

Artykuł 10

1. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma wyłączne kompetencje do rozstrzygania wszelkich sporów między stronami, które mogą powstać w związku ze stosowaniem niniejszego układu i które nie mogły zostać rozstrzygnięte przez wspólny komitet.

2. Unia Europejska, reprezentowana przez Komisję Europejską i działająca na podstawie zalecenia delegacji Unii Europejskiej we wspólnym Komitecie, lub Księstwo Andory mogą wnieść skargę do Trybunału Sprawiedliwości, jeżeli uznają, że druga strona uchybiła zobowiązaniu wynikającemu z niniejszego układu. Wyrok Trybunału jest wiążący dla obu stron, które podejmują wszelkie środki niezbędne do zastosowania się do wyroku w terminie określonym przez Trybunał w tymże wyroku, i nie podlega odwołaniu.

3. W przypadku gdyby Unia Europejska bądź też Księstwo Andory zaniedbały podjęcia koniecznych działań służących wykonaniu wyroku w określonym terminie, druga strona może jednostronnie rozwiązać układ z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia.

Artykuł 11

1. Ustanawia się wspólny komitet. W jego skład wchodzi przedstawiciele Księstwa Andory i Unii Europejskiej. W skład delegacji UE wchodzi przedstawiciele Komisji Europejskiej (która przewodniczy delegacji), Królestwa Hiszpanii i Republiki Francuskiej oraz przedstawiciele Europejskiego Banku Centralnego.

2. Wspólny komitet zbiera się co najmniej raz w roku. Funkcja przewodniczącego jest pełniona przez okres jednego roku, naprzemiennie, przez przedstawiciela Unii Europejskiej i przedstawiciela Księstwa Andory. Wspólny komitet podejmuje decyzje jednogłośnie.

3. Wspólny komitet służy wymianie poglądów i informacji, a także przyjmuje decyzje, o których mowa w art. 3 i 8. Delegacja Unii Europejskiej informuje Księstwo Andory o projektach ustawodawczych Unii Europejskiej podczas debat poświęconych obszarom określonym w art. 8. Wspólny komitet bada ponadto środki podjęte przez Księstwo Andory i dąży do rozwiązania ewentualnych sporów wynikających z wdrażania niniejszego układu.

4. Unia Europejska pełni funkcję przewodniczącego wspólnego komitetu jako pierwsza po wejściu w życie niniejszego układu, zgodnie z art. 13.

Artykuł 12

Nie naruszając postanowień art. 10 ust. 3, każda ze stron może wypowiedzieć niniejszy układ z zachowaniem rocznego okresu wypowiedzenia.

Artykuł 13

Niniejszy układ wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym strony powiadomiły się wzajemnie o zakończeniu obowiązuujących je procedur ratyfikacji.

Artykuł 14

Niniejszy układ zostaje zawarty i podpisany w czterech wersjach językowych (katalońskiej, francuskiej, angielskiej i hiszpańskiej), przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 czerwca 2011 r.

W imieniu Unii Europejskiej

Olli REHN

Członek Komisji Europejskiej

W imieniu Księstwa Andory

Antoni MARTÍ PETIT

Premier

ZAŁĄCZNIK

Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia (od daty wejścia w życie układu)
Przeciwdziałanie praniu pieniędzy	
Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15 zmieniona: dyrektywą 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającą dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającą dyrektywę 97/5/WE, Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/20/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2005/60/WE w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 46 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającą dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylającą dyrektywę 2000/46/WE, Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120 uzupełniona: decyzją Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotyczącą współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem, Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 103 dyrektywą Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającą środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji „osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne”, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie, Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 29 rozporządzeniem (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym, Dz.U. L 345 z 8.12.2006, s. 1 Sprostowanie do rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym, Dz.U. L 323 z 8.12.2007, s. 59 rozporządzeniem (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty, Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 9 decyzją ramową Rady 2001/500/WSiSW z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz dochodów pochodzących z przestępstwa, Dz.U. L 182 z 5.7.2001, s. 1	18 miesięcy

Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia (od daty wejścia w życie układu)
decyzją Rady 2000/642/WSiSW z dnia 17 października 2000 r. dotyczącą uzgodnień w sprawie współpracy pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego państw członkowskich w odniesieniu do wymiany informacji, Dz.U. L 271 z 24.10.2000, s. 4	
Przeciwdziałanie oszustwom i fałszowaniu pieniędzy	
Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem, Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 6	18 miesięcy
zmienione: rozporządzeniem Rady (WE) nr 44/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1338/2001 ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem, Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 1	
Decyzja Rady 2003/861/WE z dnia 8 grudnia 2003 r. dotycząca analizy technicznej i współpracy w odniesieniu do fałszywych monet euro, Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 44	18 miesięcy
Rozporządzenie Rady (WE) nr 2182/2004 z dnia 6 grudnia 2004 r. dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro, Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 1	18 miesięcy
zmienione: rozporządzeniem Rady (WE) nr 46/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2182/2004 dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro, Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 5	
Decyzja ramowa Rady 2000/383/WSiSW z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie zwiększenia ochrony poprzez sankcje karne i inne sankcje za fałszowanie w związku z wprowadzeniem euro, Dz.U. L 140 z 14.6.2000, s. 1	18 miesięcy
zmieniona: decyzją ramową Rady 2001/888/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. zmieniającą decyzję ramową 2000/383/WSiSW w sprawie zwiększenia ochrony poprzez sankcje karne i inne sankcje za fałszowanie związane z wprowadzeniem euro, Dz.U. L 329 z 14.12.2001, s. 3	
Decyzja Rady 2009/371/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. ustanawiająca Europejski Urząd Policji (Europol), Dz.U. L 121 z 15.5.2009, s. 37	18 miesięcy
Decyzja Rady 2001/923/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiająca program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”), Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 50	18 miesięcy
zmieniona: decyzją Rady 2006/75/WE z dnia 30 stycznia 2006 r. zmieniającą i rozszerzającą decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”), Dz.U. L 36 z 8.2.2006, s. 40 decyzją Rady 2006/849/WE z dnia 20 listopada 2006 r. zmieniającą i rozszerzającą decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”), Dz.U. L 330 z 28.11.2006, s. 28 uzupełniona: decyzją Rady 2001/887/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie ochrony euro przed fałszowaniem, Dz.U. L 329 z 14.12.2001, s. 1	

Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia (od daty wejścia w życie układu)
Decyzja ramowa Rady 2001/413/WSiSW z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie zwalczania fałszowania i oszustw związanych z bezgotówkowymi środkami płatniczymi, Dz.U. L 149 z 2.6.2001, s. 1	18 miesięcy
Decyzja Europejskiego Banku Centralnego 2010/597/UE z dnia 16 września 2010 r. w sprawie weryfikacji autentyczności i jakości obiegowej oraz powtórnego wprowadzania do obiegu banknotów euro (EBC/2010/14), Dz.U. L 267 z 9.10.2010, s. 1	18 miesięcy
Przepisy dotyczące banknotów i monet euro	
Rozporządzenie Rady (WE) nr 975/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie nominałów i parametrów technicznych monet euro przeznaczonych do obiegu, Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 6 zmienione: rozporządzeniem Rady (WE) nr 423/1999 z dnia 22 lutego 1999 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 975/98 w sprawie nominałów i parametrów technicznych monet EUR przeznaczonych do obiegu, Dz.U. L 52 z 27.2.1999, s. 2	12 miesięcy
Konkluzje Rady z dnia 10 maja 1999 r. w sprawie systemu zarządzania jakością w odniesieniu do monet euro	12 miesięcy
Konkluzje Rady z dnia 23 listopada 1998 r. oraz z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie monet kolekcjonerskich	12 miesięcy
Zalecenie Komisji 2009/23/WE z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących stron narodowych i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (C(2008) 8625), Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52	12 miesięcy
Komunikat Komisji 2001/C 318/03 z dnia 22 października 2001 r. w sprawie ochrony prawem autorskim wzoru wspólnej strony monet euro (C(2001) 600 wersja ostateczna), Dz.U. C 318 z 13.11.2001, s. 3	12 miesięcy
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1210/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie weryfikacji autentyczności monet euro oraz postępowania z monetami euro nienadającymi się do obiegu, Dz.U. L 339 z 22.12.2010, s. 1	12 miesięcy
Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2003/5 z dnia 20 marca 2003 r. w sprawie egzekwowania środków przeciwdziałających niedozwolonej reprodukcji banknotów euro oraz w sprawie wymiany i wycofywania z obiegu banknotów euro, Dz.U. L 78 z 25.3.2003, s. 20	12 miesięcy
Decyzja 2003/205/WE Europejskiego Banku Centralnego z dnia 20 marca 2003 r. w sprawie nominałów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofania banknotów euro (EBC/2003/4), Dz.U. L 78 z 25.3.2003, s. 16	12 miesięcy
Prawodawstwo w dziedzinie bankowości i finansów	
Dyrektywa 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (wersja przedrządowana), Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201 zmieniona: dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/23/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2006/49/WE w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych, w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 54 dyrektywą Komisji 2009/27/WE z dnia 7 kwietnia 2009 r. zmieniającą niektóre załączniki do dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem, Dz.U. L 94 z 8.4.2009, s. 97	4 lata

Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia (od daty wejścia w życie układu)
dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/111/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniającą dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej, Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 97 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/76/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/48/WE oraz 2006/49/WE w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń, Dz.U. L 329 z 14.12.2010, s. 3 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120	
Dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przedrządowana), Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1 zmieniona: dyrektywą Komisji 2007/18/WE z dnia 27 marca 2007 r. zmieniającą dyrektywę 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie włączenia niektórych instytucji do zakresu jej stosowania lub wyłączenia niektórych instytucji z zakresu jej stosowania oraz w zakresie traktowania ekspozycji wobec banków rozwoju wielostronnego, Dz.U. L 87 z 28.3.2007, s. 9 dyrektywą 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniającą dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego, Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 1 dyrektywą 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającą dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającą dyrektywę 97/5/WE, Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/24/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2006/48/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe, w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 38 dyrektywą Komisji 2009/83/WE z dnia 27 lipca 2009 r. zmieniającą niektóre załączniki do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem, Dz.U. L 196 z 28.7.2009, s. 14 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającą dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylającą dyrektywę 2000/46/WE, Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/111/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniającą dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej, Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 97	4 lata

Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia (od daty wejścia w życie układu)
dyrektywą Komisji 2010/16/UE z dnia 9 marca 2010 r. zmieniającą dyrektywę 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie wyłączenia określonej instytucji z zakresu jej stosowania, Dz.U. L 60 z 10.3.2010, s. 15 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/76/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/48/WE oraz 2006/49/WE w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń, Dz.U. L 329 z 14.12.2010, s. 3 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120	
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE, Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7	4 lata
Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE, Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1 Sprostowanie do dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającej dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. L 319 z 5.12.2007), Dz.U. L 187 z 18.7.2009, s. 5 zmieniona: dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/111/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniającą dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej, Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 97	4 lata
Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych, Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1 zmieniona: dyrektywą 2001/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. zmieniającą dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG oraz 86/635/EWG w zakresie zasad oceny rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, a także banków oraz innych instytucji finansowych, Dz.U. L 283 z 27.10.2001, s. 28 dyrektywą 2003/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającą dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG, 86/635/EWG i 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, banków i innych instytucji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń, Dz.U. L 178 z 17.7.2003, s. 16 dyrektywą 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. zmieniającą dyrektywy Rady 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, 86/635/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń, Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 1	4 lata

Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia (od daty wejścia w życie układu)
Dyrektywa 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów, Dz.U. L 135 z 31.5.1994, s. 5 zmieniona: dyrektywą 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. zmieniającą dyrektywy Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych, Dz.U. L 79 z 24.3.2005, s. 9 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającą dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty, Dz.U. L 68 z 13.3.2009, s. 3	4 lata
Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych, Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15	6 lat
Dyrektywa Rady 89/117/EWG z dnia 13 lutego 1989 r. w sprawie obowiązków w zakresie publikacji odnoszących się do rocznych sprawozdań finansowych oddziałów, utworzonych w państwie członkowskim, instytucji kredytowych i instytucji finansowych mających swoją siedzibę poza tym państwem członkowskim, Dz.U. L 44 z 16.2.1989, s. 40	6 lat
Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1 zmieniona: dyrektywą 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. zmieniającą dyrektywy Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych, Dz.U. L 79 z 24.3.2005, s. 9 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/25/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 40 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120	6 lat
Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG, Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1 Sprostowanie do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG, Dz.U. L 45 z 16.2.2005, s. 18	6 lat

Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia (od daty wejścia w życie układu)
zmieniona: dyrektywą 2006/31/WE Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. zmieniającą dyrektywę 2004/39/WE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do niektórych terminów, Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 60 dyrektywą 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniającą dyrektywę Rady 92/49/EEG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego, Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 1 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/10/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2004/39/WE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 33 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120 uzupełniona: dyrektywą Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającą środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy, Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 26 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającym środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy, Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 1	
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 924/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2560/2001, Dz.U. L 266 z 9.10.2009, s. 11	6 lat
Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych, Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43 zmieniona: dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych, Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37	6 lat
Zalecenie Komisji 97/489/WE z dnia 30 lipca 1997 r. dotyczące transakcji realizowanych przy użyciu elektronicznych instrumentów płatniczych, a w szczególności związku między emitentem a posiadaczem, Dz.U. L 208 z 2.8.1997, s. 52	6 lat
Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów, Dz.U. L 84 z 26.3.1997, s. 22	6 lat

Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia (od daty wejścia w życie układu)
Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45 zmieniona: dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych, Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120	6 lat
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120	4 lata
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE, Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12	4 lata
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE, Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84	4 lata
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego, Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1	4 lata
Rozporządzenie Rady (UE) nr 1096/2010 z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań w zakresie funkcjonowania Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego, Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 162	4 lata
Prawodawstwo w dziedzinie gromadzenia danych statystycznych (art. 6 ust. 1 mandatu)	
Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 25/2009 z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie bilansu skonsolidowanego sektora monetarnych instytucji finansowych (wersja przekształcona) (EBC/2008/32), Dz.U. L 15 z 20.1.2009, s. 14	4 lata
Rozporządzenie (WE) nr 63/2002 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 20 grudnia 2001 r. w sprawie statystyki dotyczącej stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe w odniesieniu do depozytów i pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw (EBC/2001/18), Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 24 zmienione: rozporządzeniem (UE) nr 674/2010 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 23 lipca 2010 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 63/2002 (EBC/2001/18) w sprawie statystyki dotyczącej stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe w odniesieniu do depozytów i pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw (EBC/2010/7), Dz.U. L 196 z 28.7.2010, s. 23	4 lata

Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia (od daty wejścia w życie układu)
rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 290/2009 z dnia 31 marca 2009 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 63/2002 (EBC/2001/18) w sprawie statystyki dotyczącej stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe w odniesieniu do depozytów i pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw (EBC/2009/7), Dz.U. L 94 z 8.4.2009, s. 75 rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 2181/2004 z dnia 16 grudnia 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13) w sprawie bilansu skonsolidowanego sektora monetarnych instytucji finansowych oraz rozporządzenie (WE) nr 63/2002 (EBC/2001/18) w sprawie statystyki dotyczącej stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe w odniesieniu do depozytów i pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw (EBC/2004/21), Dz.U. L 371 z 18.12.2004, s. 42	
Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2007/9 z dnia 1 sierpnia 2007 r. w sprawie statystyki pieniężnej oraz instytucji i rynków finansowych (przeredagowane), Dz.U. L 341 z 27.12.2007, s. 1 Sprostowanie do wytycznych Europejskiego Banku Centralnego EBC/2007/9 z dnia 1 sierpnia 2007 r. w sprawie statystyki pieniężnej oraz instytucji i rynków finansowych (przeredagowane), Dz.U. L 84 z 26.3.2008, s. 393 zmienione: wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego EBC/2008/31 z dnia 19 grudnia 2008 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2007/9 w sprawie statystyki pieniężnej oraz instytucji i rynków finansowych (wersja przekształcona), Dz.U. L 53 z 26.2.2009, s. 76 wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego EBC/2009/23 z dnia 4 grudnia 2009 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2007/9 w sprawie statystyki pieniężnej oraz instytucji i rynków finansowych, Dz.U. L 16 z 21.1.2010, s. 6	4 lata
Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2002/7 z dnia 21 listopada 2002 r. w sprawie wymagań w zakresie sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w dziedzinie kwartalnych sprawozdań finansowych, Dz.U. L 334 z 11.12.2002, s. 24 zmienione: wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego EBC/2005/13 z dnia 17 listopada 2005 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2002/7 w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w zakresie kwartalnych rachunków finansowych, Dz.U. L 30 z 2.2.2006, s. 1 wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego EBC/2006/6 z dnia 20 kwietnia 2006 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2002/7 w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w zakresie kwartalnych rachunków finansowych, Dz.U. L 115 z 28.4.2006, s. 46 wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego EBC/2007/13 z dnia 15 listopada 2007 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2002/7 w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w zakresie kwartalnych rachunków finansowych, Dz.U. L 311 z 29.11.2007, s. 47 wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego EBC/2008/6 z dnia 26 sierpnia 2008 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2002/7 w sprawie wymagań w zakresie sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w dziedzinie kwartalnych rachunków finansowych, Dz.U. L 259 z 27.9.2008, s. 12	4 lata

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

**Wspólna deklaracja polityczna z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji
dotycząca dokumentów wyjaśniających**

(2011/C 369/02)

Zgodnie z art. 288 TFUE „dyrektywa wiąże każde państwo członkowskie, do którego jest kierowana, w odniesieniu do rezultatu, który ma być osiągnięty, pozostawia jednak organom krajowym swobodę wyboru formy i środków.”

Państwa członkowskie i Komisja uznają, że skuteczne wdrażanie prawa unijnego jest warunkiem wstępnym realizacji politycznych celów Unii oraz że – choć odpowiedzialność za to wdrażanie spoczywa przede wszystkim na państwach członkowskich – leży ono w naszym wspólnym interesie, gdyż prowadzi między innymi do wyrównania szans we wszystkich państwach członkowskich.

Państwa członkowskie i Komisja przyznają, że właściwa i terminowa transpozycja dyrektyw unijnych jest obowiązkowa z punktu widzenia prawa. Zauważają one, że traktaty powierzają Komisji zadanie nadzoru nad stosowaniem prawa unijnego pod kuratelą Trybunału Sprawiedliwości i podzielają opinię, że powiadamianie o środkach transpozycji powinno ułatwić Komisji realizację powierzonego jej zadania.

W związku z tym państwa członkowskie uznają, że informacje, które przekazują Komisji w związku z transpozycją dyrektyw, „powinny być jasne i precyzyjne” oraz „wskazywać jednoznacznie te przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne”, lub jakiegokolwiek inne przepisy prawa krajowego, oraz w stosownych przypadkach orzecznictwo sądów krajowych, które zdaniem państw członkowskich wypełniają nałożone na nie w dyrektywie obowiązki ⁽¹⁾.

Aby poprawić jakość informacji na temat transpozycji dyrektyw unijnych, w przypadkach, w których Komisja jest zdania, że należy wymagać przedstawienia dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych, przedstawia ona dla każdego konkretnego przypadku – wraz z odnośnymi wnioskami – uzasadnienie potrzeby i proporcjonalności przedłożenia tych dokumentów wyjaśniających, ze szczególnym uwzględnieniem odpowiednio złożoności dyrektywy i procesu jej transpozycji oraz ewentualnego dodatkowego obciążenia administracyjnego.

W uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie zobowiązują się do złożenia wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji co najmniej jednego dokumentu wyjaśniającego, który może przyjąć formę tabel korelacji lub inną formę służącą temu samemu celowi.

⁽¹⁾ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 lipca 2009 r. w sprawie C-427/07, pkt 107 i orzecznictwo przywołane w tym wyroku.

Wspólna deklaracja polityczna z dnia 27 października 2011 r. Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji dotycząca dokumentów wyjaśniających

(2011/C 369/03)

Wymienione instytucje uznają, że przekazywane Komisji przez państwa członkowskie informacje dotyczące transpozycji dyrektyw do prawa krajowego „powinny być jasne i precyzyjne” ⁽¹⁾, by ułatwić Komisji realizację powierzonego jej zadania polegającego na nadzorze nad stosowaniem prawa unijnego.

W tym kontekście Parlament Europejski i Rada z zadowoleniem przyjmują wspólną deklarację polityczną państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających z dnia 28 września 2011 r.

Co za tym idzie, w przypadkach w których potrzeba i proporcjonalność złożenia takich dokumentów jest uzasadniona zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających z dnia 28 września 2011 r., instytucje zgadzają się na włączenie do danej dyrektywy następującego motywu:

„Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających z dnia 28 września 2011 r. państwa członkowskie zobowiązały się do przedstawienia w uzasadnionych przypadkach powiadomienia o środkach transpozycji wraz z co najmniej jednym dokumentem wyjaśniającym związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że wymóg złożenia tych dokumentów jest uzasadniony.”

Do dnia 1 listopada 2013 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrożenia wspomnianych dwu wspólnych deklaracji politycznych dotyczących dokumentów wyjaśniających.

Instytucje zobowiązują się do stosowania powyższych zasad od dnia 1 listopada 2011 r. w odniesieniu do nowych i oczekujących wniosków w sprawie dyrektyw, z wyjątkiem tych, co do których Parlament Europejski i Rada już osiągnęły porozumienie.

⁽¹⁾ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 lipca 2009 r. w sprawie C-427/07, pkt 107 i orzecznictwo przywołane w tym wyroku.

Ogłoszenie skierowane do osób, do których mają zastosowanie środki ograniczające przewidziane w decyzji Rady 2010/788/WPZiB wykonywanej decyzją wykonawczą Rady 2011/848/WPZiB

(2011/C 369/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

Poniższe informacje kieruje się do osób wymienionych w załączniku do decyzji Rady 2010/788/WPZiB wykonywanej decyzją wykonawczą Rady 2011/848/WPZiB ⁽¹⁾.

Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych wskazała osoby, które powinny zostać wpisane do wykazu osób i podmiotów objętych środkami nałożonymi na mocy pkt 13 i 15 rezolucji nr 1596 (2005) i przedłużonymi na mocy pkt 3 rezolucji nr 1952 (2010).

Zainteresowane osoby i podmioty mogą w każdej chwili złożyć w Komitecie ONZ, ustanowionym zgodnie z pkt 8 rezolucji RB ONZ nr 1533 (2004), wniosek – wraz z wszelkimi dokumentami uzupełniającymi – o to, by decyzja o wpisaniu ich do wyżej wspomnianego wykazu ONZ została ponownie rozpatrzona. Wniosek taki należy przesłać na poniższy adres:

United Nations — Focal point for delisting
Security Council Subsidiary Organs Branch
Room S-3055 E
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA

Więcej informacji można znaleźć na stronie: <http://www.un.org/sc/committees/751/comguide.shtml>

Nawiązując do decyzji ONZ, Rada Unii Europejskiej ustaliła, że osoby, które figurują we wspomnianym wyżej załączniku, powinny znaleźć się w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi przewidzianymi w decyzji Rady 2010/788/WPZiB wykonywanej decyzją wykonawczą Rady 2011/848/WPZiB. Powody umieszczenia zainteresowanych osób w wykazie wyszczególniono w odpowiednich wpisach w załączniku do decyzji Rady.

Zwraca się uwagę zainteresowanych osób na możliwość złożenia wniosku do właściwych organów w odpowiednim państwie członkowskim lub w odpowiednich państwach członkowskich, które to organy wskazano na stronach internetowych wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005, o uzyskanie zezwolenia na użycie zamrożonych środków finansowych w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb lub dokonania określonych płatności (por. art. 3 rozporządzenia).

Zainteresowane osoby – pisząc na powyższy adres – mogą także złożyć do Rady wniosek wraz z dokumentami uzupełniającymi o to, by decyzja o umieszczeniu ich w wyżej wspomnianych wykazach została ponownie rozpatrzona.

Zwraca się także uwagę zainteresowanych osób na możliwość zaskarżenia decyzji Rady do Sądu Unii Europejskiej zgodnie z warunkami określonymi w art. 275 akapit drugi i art. 263 akapity czwarty i szósty Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 83.

Ogłoszenie skierowane do osób, do których mają zastosowanie środki ograniczające przewidziane w decyzji Rady 2010/639/WPZiB, wykonywanej decyzją wykonawczą Rady 2011/847/WPZiB, i w rozporządzeniu Rady (WE) nr 765/2006, wykonywanym rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1320/2011 w sprawie środków ograniczających wobec Białorusi

(2011/C 369/05)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

Poniższe informacje skierowane są do osób wymienionych w załączniku IIIA do decyzji Rady 2010/639/WPZiB zmienionej decyzją Rady 2011/847/WPZiB ⁽¹⁾ oraz w załączniku IA do rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 wykonywanego rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1320/2011 ⁽²⁾ w sprawie środków ograniczających wobec Białorusi.

Rada Unii Europejskiej zdecydowała, że osoby wymienione we wspomnianych wyżej załącznikach powinny znaleźć się w wykazie osób i podmiotów, wobec których stosuje się środki ograniczające przewidziane w decyzji 2010/639/WPZiB i w rozporządzeniu (WE) nr 765/2006 w sprawie środków ograniczających wobec Białorusi. Powody umieszczenia tych osób w wykazie figurują przy odnośnych wpisach w tych załącznikach.

Zwraca się uwagę osób będących adresatami niniejszego ogłoszenia, że mogą złożyć wniosek do właściwych organów w odpowiednim państwie członkowskim (odpowiednich państwach członkowskich), wskazanym (-ch) na stronach internetowych wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 765/2006, by otrzymać zezwolenie na użycie zamrożonych środków finansowych na zaspokojenie podstawowych potrzeb lub dokonanie określonych płatności (por. art. 3 rozporządzenia).

Osoby będące adresatami niniejszego ogłoszenia mogą złożyć do Rady wniosek, wraz z dokumentami uzupełniającymi, o ponowne rozpatrzenie decyzji o umieszczeniu ich w wyżej wspomnianym wykazie. W tej sprawie należy pisać na następujący adres:

Council of the European Union
General Secretariat
DG K Coordination Unit
Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Zwraca się także uwagę na możliwość zaskarżenia decyzji Rady do Sądu Unii Europejskiej zgodnie z warunkami określonymi w art. 275 akapit drugi i art. 263 akapit czwarty i szósty Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 81.

⁽²⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 15.

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

16 grudnia 2011 r.

(2011/C 369/06)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3064	AUD	Dolar australijski	1,3060
JPY	Jen	101,70	CAD	Dolar kanadyjski	1,3497
DKK	Korona duńska	7,4336	HKD	Dolar Hongkongu	10,1673
GBP	Funt szterling	0,84055	NZD	Dolar nowozelandzki	1,7106
SEK	Korona szwedzka	9,0337	SGD	Dolar singapurski	1,7004
CHF	Frank szwajcarski	1,2249	KRW	Won	1 512,33
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	10,9181
NOK	Korona norweska	7,7815	CNY	Yuan renminbi	8,2698
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,5135
CZK	Korona czeska	25,343	IDR	Rupia indonezyjska	11 805,04
HUF	Forint węgierski	303,38	MYR	Ringgit malezyjski	4,1485
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	57,234
LVL	Łat łotewski	0,6975	RUB	Rubel rosyjski	41,5810
PLN	Złoty polski	4,4891	THB	Bat tajlandzki	40,903
RON	Lej rumuński	4,3345	BRL	Real	2,4085
TRY	Lir turecki	2,4520	MXN	Peso meksykańskie	18,0479
			INR	Rupia indyjska	68,8470

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI
HANDLOWEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

**Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu fosforu
białego, zwanego również fosforem w stanie wolnym lub fosforem żółtym, pochodzącego
z Kazachstanu**

(2011/C 369/07)

Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała skargę złożoną zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), zawierającą zarzut istnienia dumpingu w przywozie fosforu białego, zwanego również fosforem w stanie wolnym lub fosforem żółtym, pochodzącego z Kazachstanu, który powoduje istotną szkodę dla przemysłu unijnego.

1. Skarga

Skarga została złożona w dniu 7 listopada 2011 r. przez Thermphos International BV („skarżący”), jedyne go producenta fosforu białego w Unii, reprezentującego 100 % produkcji unijnej tego produktu.

2. Produkt objęty dochodzeniem

Produktem objętym niniejszym dochodzeniem jest fosfor biały, zwany również fosforem w stanie wolnym lub fosforem żółtym („produkt objęty dochodzeniem”).

3. Zarzut dumpingu⁽²⁾

Produktem, którego dotyczy zarzut dumpingu, jest produkt objęty dochodzeniem, pochodzący z Kazachstanu („kraj, którego dotyczy postępowanie”), obecnie objęty kodem CN ex 2804 70 00. Powyższy kod CN podano jedynie w celach informacyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dumping polega na sprzedaży produktu na wywóz („produkt objęty postępowaniem”) po cenie poniżej jego „wartości normalnej”. Jako wartość normalną zwykle przyjmuje się porównywalną cenę produktu „podobnego” na rynku krajowym państwa, którego dotyczy postępowanie. Przez „produkt podobny” rozumie się produkt, który przypomina pod wszystkimi względami produkt objęty postępowaniem lub, przy braku takiego produktu, produkt bardzo zbliżony do produktu objętego postępowaniem.

W związku z tym, że zgodnie z przepisami art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego państwo, którego dotyczy postępowanie, uznaje się za państwo o gospodarce nierynkowej, zaś skarżący twierdził, że Stany Zjednoczone, tj. jedyne państwo trzecie o gospodarce rynkowej poza Unią Europejską, w którym produkuje się fosfor biały, nie jest odpowiednim państwem trzecim ze względu na niewystarczający poziom konkurencji na rynku i niewystarczający poziom sprzedaży krajowej lub sprzedaży krajowej dokonanej w zwykłym obrocie handlowym, skarżący ustalił wartość normalną dla przywozu z Kazachstanu na podstawie ceny faktycznie należnej lub płaconej w Unii za produkt podobny, odpowiednio dostosowanej uwzględniając rozsądną marżę zysku. Zarzut dumpingu jest oparty na porównaniu ustalonej w ten sposób wartości normalnej z ceną eksportową (na poziomie *ex-works*) produktu objętego dochodzeniem sprzedawanego na wywóz do Unii.

Pomimo uznania, że Stany Zjednoczone nie są właściwym państwem trzecim o gospodarce rynkowej, skarżący jednakże ustalił również wartość normalną dla przywozu z Kazachstanu na podstawie wartości normalnej konstruowanej (koszty produkcji, sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk) w Stanach Zjednoczonych. Zarzut dumpingu jest więc oparty również na porównaniu ustalonej w ten sposób wartości normalnej z ceną eksportową (na poziomie *ex-works*) produktu objętego dochodzeniem sprzedawanego na wywóz do Unii.

Obliczone na tej podstawie marginesy dumpingu są znaczne w odniesieniu do państwa, którego dotyczy postępowanie.

4. Zarzut spowodowania szkody

Skarżący przedstawił dowody świadczące o tym, że przywóz produktu objętego dochodzeniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, ogólnie wzrósł w wartościach bezwzględnych oraz wzrósł jego udział w rynku.

Dowody *prima facie* przedstawione przez skarżącego wskazują, że ilość i ceny przywożonego produktu objętego dochodzeniem mają, oprócz innych skutków, negatywny wpływ na ilości sprzedawane przez przemysł unijny, jego poziom cen oraz jego udział w rynku, co wywiera znaczący niekorzystny wpływ na ogólne wyniki i sytuację finansową w przemyśle unijnym.

5. Procedura

Po konsultacji z Komitetem Doradczym i ustaleniu, że skarga została złożona przez przemysł unijny lub w jego imieniu oraz że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja niniejszym wszczyną dochodzenie zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego.

W dochodzeniu zostanie ustalone, czy produkt objęty dochodzeniem pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie, jest sprzedawany po cenach dumpingowych i czy dumping ten spowodował szkodę dla przemysłu unijnego. W przypadku potwierdzenia wspomnianych faktów, w dochodzeniu zostanie zbadane, czy wprowadzenie środków nie byłoby sprzeczne z interesem Unii.

5.1. Procedura dotycząca stwierdzenia dumpingu

Wzywa się producentów eksportujących⁽³⁾ produktu objętego dochodzeniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, do udziału w dochodzeniu Komisji.

5.1.1. Dochodzenie dotyczące producentów eksportujących

5.1.1.1. Procedura wyboru producentów eksportujących, którzy zostaną objęci dochodzeniem w państwie, którego dotyczy postępowanie

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia w odniesieniu do producentów eksportujących w Kazachstanie Komisja prześle kwestionariusze do znanych producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, do wszystkich znanych zrzeszeń producentów eksportujących oraz do władz państwa, którego dotyczy postępowanie. Wszystkich producentów eksportujących oraz ich zrzeszenia wzywa się do nawiązania kontaktu z Komisją, najlepiej za pośrednictwem poczty elektronicznej, w celu zgłoszenia się oraz aby zwrócić się z prośbą o przesłanie kwestionariusza, w jak najkrótszym terminie, lecz nie później niż 15 dni po opublikowaniu niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Producenci eksportujący oraz w odpowiednich przypadkach ich zrzeszenia muszą przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 37 dni od opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie określono inaczej.

⁽³⁾ Producentem eksportującym jest każde przedsiębiorstwo w państwie, którego dotyczy postępowanie, które to przedsiębiorstwo produkuje i wywozi produkt objęty dochodzeniem na rynek Unii, pośrednio lub za pośrednictwem strony trzeciej, w tym każde z powiązanych z nim przedsiębiorstw uczestniczących w produkcji, sprzedaży krajowej lub wywozie produktu objętego postępowaniem.

Wypełniony kwestionariusz będzie zawierał informacje m.in. na temat struktury przedsiębiorstw(-a) producenta eksportującego, działalności przedsiębiorstw(-a) w związku z produktem objętym dochodzeniem, kosztów produkcji, sprzedaży produktu objętego dochodzeniem na rynku państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz sprzedaży produktu objętego dochodzeniem w Unii.

5.1.2. Procedura dodatkowa dotycząca producentów eksportujących w państwie o gospodarce nierynkowej, którego dotyczy postępowanie

5.1.2.1. Wybór państwa trzeciego o gospodarce rynkowej

Z zastrzeżeniem przepisów poniższej sekcji 5.1.2.2 i zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, wartość normalna jest ustalana na podstawie ceny lub wartości konstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej. Komisja wybiera w tym celu odpowiednie państwo trzecie o gospodarce rynkowej. Wstępnie Komisja wybrała Stany Zjednoczone Ameryki. Z uwagi na to, że Stany Zjednoczone mogą nie być odpowiednim państwem trzecim o gospodarce rynkowej, Komisja zamierza ustalić wartość normalną na podstawie ceny faktycznie płaconej w Unii, odpowiednio dostosowanej uwzględniając rozsądną marżę zysku. Zainteresowane strony są niniejszym proszone o wypowiedzenie się na temat stosowności tych wyborów w terminie 10 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

5.1.2.2. Traktowanie producentów eksportujących w państwie o gospodarce nierynkowej, którego dotyczy postępowanie

Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego indywidualni producenci eksportujący w państwie, którego dotyczy postępowanie, którzy uważają, że w odniesieniu do prowadzonej przez nich produkcji i sprzedaży produktu objętego dochodzeniem przeważają warunki gospodarki rynkowej, mogą przedstawić właściwie uzasadniony wniosek o traktowanie na zasadach rynkowych („wniosek o MET”). Status podmiotu traktowanego na zasadach rynkowych zostanie przyznany, jeżeli z oceny wniosku o MET wynika, że spełnione są kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego⁽⁴⁾. Margines dumpingu producentów eksportujących, którym przyznano traktowanie na zasadach rynkowych, zostanie obliczony, w możliwym zakresie i bez uszczerbku dla wykorzystania dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, przy użyciu wartości normalnej tych producentów oraz ich cen eksportowych zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

⁽⁴⁾ Producenci eksportujący muszą w szczególności wykazać, że: (i) decyzje gospodarcze i koszty są odpowiedzią na warunki panujące na rynku i brak jest znacznej ingerencji ze strony państwa; (ii) przedsiębiorstwa posiadają jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów; (iii) nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej; (iv) prawo upadłościowe i prawo własności gwarantuje stabilność i pewność prawną oraz (v) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.

Indywidualni producenci eksportujący w państwie, którego dotyczy postępowanie, mogą dodatkowo, lub zamiast wniosku o MET, złożyć wniosek o indywidualne traktowanie („IT”). Aby otrzymać IT, producenci eksportujący muszą przedstawić dowody spełnienia kryteriów określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego⁽⁵⁾. Margines dumpingu producentów eksportujących, którym przyznano IT, zostanie obliczony na podstawie ich własnych cen eksportowych. Wartość normalna dla producentów eksportujących, którzy otrzymali IT, będzie oparta, jak wskazano powyżej, na wartościach ustalonych dla wybranego państwa trzeciego o gospodarce rynkowej.

a) Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

Komisja prześle formularze wniosku o MET wszystkim znanym producentom eksportującym w państwie, którego dotyczy postępowanie, wszystkim znanym zrzeszeniom producentów eksportujących oraz organom państwa, którego dotyczy postępowanie. Producenci eksportujący, którzy mają zamiar wystąpić o MET, powinni zgłosić się do Komisji po formularz wniosku o MET nie później niż 10 dni po opublikowaniu niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wszyscy producenci eksportujący występujący o MET powinni złożyć wypełniony wniosek o MET w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej.

b) Indywidualne traktowanie (IT)

Aby wystąpić o IT, producenci eksportujący z państwa, którego dotyczy postępowanie, powinni złożyć wniosek o MET z należycie wypełnionymi częściami dotyczącymi IT w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej.

5.1.3. Dochodzenie dotyczące importerów niepowiązanych⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾

Ze względu na potencjalnie dużą liczbę importerów niepowiązanych uczestniczących w postępowaniu oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem, Komisja może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę importerów niepowiązanych, wybierając próbę

⁽⁵⁾ Producenci eksportujący muszą w szczególności wykazać, że: (i) w przypadku przedsiębiorstw, będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub wspólnych przedsiębiorstw, eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków; (ii) ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane; (iii) większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych, a urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości, lub że spółka jest wystarczająco niezależna od interwencji państwa; (iv) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym oraz (v) interwencja państwa nie pozwala na obejście środków antydumpingowych, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek celnych.

⁽⁶⁾ Do próby mogą zostać włączeni tylko importerzy niepowiązani z producentami eksportującymi. Importerzy powiązani z producentami eksportującymi muszą wypełnić załącznik 1 do kwestionariusza dla tych producentów eksportujących. Definicja strony powiązanej znajduje się w przypisie 9.

⁽⁷⁾ Dane przekazane przez niepowiązanych importerów mogą być wykorzystane także w związku z innymi aspektami niniejszego dochodzenia niż stwierdzenie dumpingu.

(proces ten zwany jest także „kontrolą wyrwykową”). Kontrola wyrwykowa zostanie przeprowadzona zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności dokonania kontroli wyrwykowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy importerzy niepowiązani lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o zgłoszenie się do Komisji. Strony te mają 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej, aby zgłosić się i dostarczyć Komisji następujące informacje na temat ich przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw:

- nazwa, adres, adres e-mail, numer telefonu i faksu oraz dane osoby wyznaczonej do kontaktów,
- dokładne określenie działalności przedsiębiorstwa w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem,
- łączny obrót w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.,
- wielkość w tonach i wartość w euro przywozu do Unii i odsprzedaży dokonanej na rynku unijnym⁽⁸⁾ w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. w odniesieniu do przywożonego produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie,
- nazwy i dokładne określenie działalności wszystkich przedsiębiorstw powiązanych⁽⁹⁾ uczestniczących w produkcji lub sprzedaży produktu objętego dochodzeniem,
- wszelkie inne istotne informacje, które mogłyby pomóc Komisji w doborze próby.

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby.

⁽⁸⁾ 27 państw członkowskich Unii Europejskiej to: Belgia, Bułgaria, Republika Czeska, Dania, Niemcy, Estonia, Irlandia, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Cypr, Łotwa, Litwa, Luksemburg, Węgry, Malta, Niemcy, Austria, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Słowacja, Finlandia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo.

⁽⁹⁾ Zgodnie z art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 dotyczącego wykonania Wspólnotowego kodeksu celnego, za powiązane uznaje się osoby tylko, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi współnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracobiorcą; d) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego drugiej osoby; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, trzecią osobę; lub h) są członkami rodziny. Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona; (ii) rodzice i dzieci; (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni); (iv) dziadkowie i wnuki; (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica; (vi) teściowie i zięć lub synowa; (vii) szwagier i szwagierka (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1). W tym kontekście „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną.

Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wyrażenie zgody na wizytę na jego terenie w celu weryfikacji udzielonych odpowiedzi („weryfikacja na miejscu”). W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Ustalenia Komisji dotyczące niewspółpracujących importerów opierają się na dostępnych faktach, a ich wynik może być dla takiej strony mniej korzystny niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

W celu otrzymania informacji uznanych za niezbędne dla doboru próby importerów niepowiązanych Komisja może ponadto skontaktować się z wszystkimi znanymi zrzeczeniami importerów.

Inne istotne informacje dotyczące doboru próby, poza informacjami, do których przedłożenia wzywa się powyżej, muszą zostać zgłoszone przez wszystkie zainteresowane strony w terminie 21 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej.

W przypadku konieczności kontroli wyrywkowej dobór próby importerów może opierać się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży produktu objętego dochodzeniem w Unii, którą to sprzedaż można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Komisja powiadomi o przedsiębiorstwach wybranych do próby wszystkich znanych importerów niepowiązanych i zrzeczenia importerów.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do importerów niepowiązanych włączonych do próby oraz do wszelkich znanych zrzeczeń importerów. Strony te muszą przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 37 dni od daty zawiadomienia o doborze próby, o ile nie wskazano inaczej. Wypełniony kwestionariusz będzie zawierał informacje m.in. o strukturze ich przedsiębiorstw(-a), rodzaju działalności przedsiębiorstw(-a) w związku z produktem objętym dochodzeniem oraz o sprzedaży produktu objętego dochodzeniem.

5.2. Procedura dotycząca ustalenia szkody

Przez szkodę rozumie się istotną szkodę dla przemysłu unijnego lub zagrożenie wystąpieniem istotnej szkody dla przemysłu lub znaczne opóźnienie powstawania takiego przemysłu. Ustalenie szkody odbywa się na podstawie zebranych dowodów, po dokonaniu obiektywnej oceny wielkości przywozu po cenach dumpingowych i jego wpływu na ceny na rynku Unii oraz wpływu tego przywozu na przemysł unijny. W celu ustalenia, czy przemysł unijny doznał istotnej szkody, wzywa się producentów unijnych produktu objętego dochodzeniem do udziału w dochodzeniu Komisji

5.2.1. Dochodzenie dotyczące producentów unijnych

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia w odniesieniu do producentów unijnych Komisja prześle kwestionariusze do znanych lub reprezentatywnych produ-

centów unijnych oraz do wszelkich znanych zrzeczeń producentów unijnych.

Wyżej wspomniani producenci unijni oraz ich zrzeczenia muszą przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 37 dni od opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie określono inaczej. Wypełniony kwestionariusz będzie zawierał informacje m.in. o strukturze ich przedsiębiorstw(-a), sytuacji finansowej przedsiębiorstw(-a), rodzaju działalności przedsiębiorstw(-a) w związku z produktem objętym dochodzeniem, kosztach produkcji oraz o sprzedaży produktu objętego dochodzeniem.

Wszelkich niewymienionych wyżej producentów unijnych wzywa się do nawiązania kontaktu z Komisją, najlepiej za pośrednictwem poczty elektronicznej, w celu zgłoszenia się oraz aby zwrócić się z prośbą o przesłanie kwestionariusza, w jak najkrótszym terminie, lecz nie później niż 15 dni po opublikowaniu niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie określono inaczej.

5.3. Procedura oceny interesu Unii

W przypadku stwierdzenia dumpingu i ustalenia, że spowodował on szkodę, zapadnie decyzja, na podstawie art. 21 rozporządzenia podstawowego, co do tego, czy przyjęcie środków antydumpingowych byłoby sprzeczne z interesem Unii. Producenci unijni, importerzy, reprezentujące ich zrzeczenia, użytkownicy i reprezentujące ich zrzeczenia oraz reprezentatywne organizacje konsumenckie są proszeni o zgłoszenie się do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej. Aby wziąć udział w dochodzeniu, reprezentatywne organizacje konsumenckie muszą udowodnić, w tym samym terminie, istnienie obiektywnego związku pomiędzy swoją działalnością a produktem objętym dochodzeniem.

Strony, które zgłosiły się w powyższym terminie, mogą przekazać Komisji informacje dotyczące interesu Unii w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej. Informacje mogą być dostarczane w dowolnym formacie lub poprzez wypełnienie opracowanego przez Komisję kwestionariusza. W każdym przypadku informacje przedstawione zgodnie z art. 21 zostaną uwzględnione wyłącznie wtedy, gdy będą poparte udokumentowanymi informacjami w momencie ich przedstawienia.

5.4. Inne oświadczenia pisemne

Z zastrzeżeniem uregulowań zawartych w niniejszym zawiadomieniu, wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii, a także informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. O ile nie wskazano inaczej, informacje te i dowody je potwierdzające powinny wpłynąć do Komisji w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

5.5. **Możliwość przesłuchania przez służby Komisji prowadzące dochodzenie**

Wszystkie zainteresowane strony mogą wystąpić o przesłuchanie przez służby Komisji prowadzące dochodzenie. Wszystkie wnioski o przesłuchanie należy sporządzać na piśmie, podając uzasadnienie. Wnioski o przesłuchanie w sprawach dotyczących wstępnego etapu dochodzenia muszą wpłynąć w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Na kolejnych etapach wnioski o przesłuchanie powinny być składane w terminach określonych przez Komisję w korespondencji ze stronami.

5.6. **Instrukcje dotyczące składania oświadczeń pisemnych i przysyłania wypełnionych kwestionariuszy oraz korespondencji**

Wszystkie pisemne zgłoszenia, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym zawiadomieniu, wypełnione kwestionariusze i korespondencję dostarczone przez zainteresowane strony należy oznakować „Limited”⁽¹⁰⁾, jeżeli wnioskuje się o traktowanie tych dokumentów na zasadzie poufności.

Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zainteresowane strony przedstawiające informacje „Limited” powinny przedłożyć ich streszczenia bez klauzuli poufności, oznakowane „For inspection by interested parties”. Streszczenia powinny być wystarczająco szczegółowe, żeby pozwolić na prawidłowe zrozumienie istoty informacji przekazanych z klauzulą poufności. Jeżeli zainteresowana strona przekazująca poufne informacje nie dostarczy ich niepoufnego streszczenia w wymaganym formacie i o wymaganej jakości, takie poufne informacje mogą zostać pominięte.

Zainteresowane strony proszone są o składanie wszystkich oświadczeń i wniosków w formie elektronicznej (oświadczenia niepoufne pocztą elektroniczną, poufne na płytach CD-R/DVD) oraz o wskazanie swojej nazwy, adresu, adresu e-mail, numeru telefonu i faksu. Jednakże pełnomocnictwa, podpisane zaświadczenia, oraz ich aktualizacje, towarzyszące formularzom wniosku o MET i IT lub odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu należy składać w formie papierowej, tj. pocztą lub osobiście, na adres podany poniżej. Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, jeżeli zainteresowana strona nie może przekazać oświadczeń i wniosków w formie elektronicznej, musi niezwłocznie poinformować o tym Komisję. Zainteresowane strony mogą znaleźć szczegółowe informacje dotyczące korespondencji z Komisją na odpowiedniej stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu: <http://ec.europa.eu/trade/tackling-unfair-trade/trade-defence>

⁽¹⁰⁾ Dokument taki jest dokumentem poufnym zgodnie z art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51) i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe). Jest on także dokumentem chronionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N105 04/092
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Faks +32 22985353

E-mail (dumping): trade-yp4-dumping@ec.europa.eu

E-mail (szkoda): trade-yp4-injury@ec.europa.eu

6. **Brak współpracy**

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń tymczasowych lub końcowych, potwierdzających lub zaprzeczających, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te mogą zostać pominięte, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów.

Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

7. **Rzecznik praw stron**

Zainteresowane strony mogą wystąpić o interwencję urzędnika Dyrekcji Generalnej ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron. Rzecznik praw stron pośredniczy w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji prowadzącymi dochodzenie. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski o dostęp do akt, spory dotyczące poufności dokumentów, wnioski o przedłużenie terminów i wnioski stron trzecich o przesłuchanie. Rzecznik praw stron może zorganizować przesłuchanie indywidualnej zainteresowanej strony i podjąć się mediacji, aby zapewnić pełne wykonanie prawa zainteresowanych stron do obrony.

Wniosek o przesłuchanie przez rzecznika praw stron należy sporządzić na piśmie, podając uzasadnienie. Wnioski o przesłuchanie w sprawach dotyczących wstępnego etapu dochodzenia muszą wpłynąć w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Na kolejnych etapach wnioski o przesłuchanie powinny być składane w terminach określonych przez Komisję w korespondencji ze stronami.

Rzecznik praw stron umożliwi także zorganizowanie przesłuchania z udziałem stron, pozwalającego na przedstawienie różnych stanowisk i odpierających je argumentów w kwestiach takich jak dumping, szkoda, związek przyczynowy oraz interes Unii. Przesłuchanie takie może odbyć się, co do zasady, najpóźniej w końcu czwartego tygodnia następującego po ujawnieniu tymczasowych ustaleń.

Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych DG ds. Handlu dotyczących rzecznika praw stron: http://ec.europa.eu/trade/tackling-unfair-trade/hearing-officer/index_en.htm

8. Harmonogram dochodzenia

Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 6 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, w terminie 15 miesięcy

począwszy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, tymczasowe środki mogą zostać wprowadzone nie później niż 9 miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

9. Przetwarzanie danych osobowych

Wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do komunikatu Komisji w ramach wdrażania dyrektywy 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie maszyn, zmieniającej dyrektywę 95/16/WE*(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 338 z dnia 18 listopada 2011 r.)**(2011/C 369/08)*

Strona 22:

zamiast:

„CEN	EN ISO 10218-1:2011 Roboty i urządzenia dla robotyki – Wymagania bezpieczeństwa – Część 1: Roboty przemysłowe (ISO 10218-1:2011)	Pierwsza publikacja	EN ISO 10218-1:2008 Przypis 2.1	31.1.2012”
------	---	---------------------	------------------------------------	------------

powinno być:

„CEN	EN ISO 10218-1:2011 Roboty i urządzenia dla robotyki – Wymagania bezpieczeństwa – Część 1: Roboty przemysłowe (ISO 10218-1:2011)	Pierwsza publikacja	EN ISO 10218-1:2008 Przypis 2.1	1.1.2013”
------	---	---------------------	------------------------------------	-----------

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL